

רע"פ 1921/20 - יהודה אבנון, פזיה אבנון נגד ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

בית המשפט העליון

רע"פ 1921/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשים:

1. יהודה אבנון
2. פזיה אבנון

נגד

המשיבה:

ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו ב-עתפ"ב 43909-01-20 מיום
10.2.2020 שניתן על ידי כב' השופט א' הימן

בשם המבקשים:

עו"ד מורן גור; עו"ד אור דבוש; עו"ד משה בן אהרן

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט א' הימן) בעתפ"ב 43909-01-20 מיום 10.2.2020, שבגדרו נדחה ערעור המבקשים על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (השופט ד' סעדון) בב"נ 69545-07-19 מיום 17.12.2019.

2. ביום 15.7.2019 הוציא מהנדס העיר תל אביב-יפו צו הריסה מנהלי לפי סעיף 221(ב) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: הצו והחוק, בהתאמה), נגד עבודה אסורה בחצר האחורית של בניין ברחוב למדן בעיר, אשר תוארה כ"סככה לחניה" שנבנתה מקונסטרוקציית ברזל ובד בלתי חדיר למים בשטח של 12.5 מ"ר.

הצו הורה על הריסתה וסילוקה של הסככה, ועל הפסקת השימוש האסור בה.

3. ביום 29.7.2019 הגישו המבקשים לבית המשפט לעניינים מקומיים בקשה לביטול צו ההריסה, שבמסגרתה טענו כי הצו הוצא בגין "סככת צל" שהקימו בחניה הרשומה על שמם וצמודה לדירתם.

4. בהחלטתו מיום 17.12.2019, לאחר שמיעת ראיות, דחה בית המשפט לעניינים מקומיים את הבקשה לביטול הצו.

טענת המבקשים שלפיה המדובר ב"סככת צל" הפטורה מהצורך בקבלת היתר בנייה, בהתאם לתקנה 11(ג) לתקנות התכנון והבנייה (עבודות ומבנים הפטורים מהיתר) התשע"ד-2014 (להלן: הפטור ו-תקנות הפטור, בהתאמה) – נדחתה.

זאת, משנקבע כי "סככת צל" הפטורה מהצורך בקבלת היתר בנייה, היא למעשה בד קירוי המוחזק על ידי עמודים בלבד, בעוד שבמקרה דנן בד הקירוי של הסככה נתמך באמצעות "קונסטרוקציית מתכת" ולכן היא אינה חוסה תחת הפטור.

עוד נקבע, כי המבקשים לא הוכיחו שקיבלו ייעוץ מהחברה שהקימה עבורם את הסככה שלפיו היא אינה טעונה היתר, לא קיבלו אישור מהעירייה להקמתה אלא אך הופנו לאתר האינטרנט המכיל מידע בנושא, ולא ביססו טענת "אכיפה בררנית" נגדם שכן ייתכן שננקטה אכיפה במקרים אחרים המתועדים בתמונות שהציגו בדיון.

5. ערעור המבקשים על החלטה זו נדחה בפסק דינו של בית משפט המחוזי מיום 10.2.2020.

נקבע כי יש לפרש את תקנות הפטור באופן צר ודווקני כדי שלא לאיין את תכלית החוק בהסדרת בנייה וב"מאבק" בבנייה שבניגוד לחוק, וכי עיון בתצלום הסככה שהקימו המבקשים מלמד שהיא אינה עונה על תנאי הפטור.

עוד נקבע, כי אף תחת פרשנות רחבה של תקנות הפטור – הסככה שהקימו המבקשים אינה עומדת בתנאי הפטור, שכן הפטור מתייחס ל"אריג המתוח על עמודים", ואילו מבנה הסככה שהקימו המבקשים "מורכב" ו"כולל קורות תמיכה וחיזוק לאורכו ולרוחבו של הקירוי המונח עליו".

לבסוף נדחו יתר טענות המבקשים, תוך שנקבע, בין היתר, כי הללו לא הניחו תשתית ראייתית מפורטת כנדרש לקבלת טענה של "אכיפה בררנית".

6. המבקשים ממאנים להשלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי.

בבקשתם המפורטת שבים המבקשים על טענותיהם כפי שהוצגו לפני ערכאות קודמות, ובכלל זה טוענים כי הסככה שהקימו עונה על תנאי הפטור; כי הסתמכו על ייעוץ החברה הפרטנית שהתקינה עבורם את הסככה, שלפיו זו אינה טעונה היתר; וכי פרשנות צרה ודווקנית של תקנות הפטור תרוקן אותן מתוכן ואינה ראויה.

לטענת המבקשים, המקרה דנן מעורר שאלה משפטיות "בעלת חשיבות" ו"השלכה חוקתית", ובקשתם מעלה שאלה משפטיות וציבוריות באשר לפרשנות תקנות הפטור "העשויה להשפיע על חלק גדול מאזרחי המדינה".

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה ידועה היא כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקום שבו היא מעוררת סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינם הפרטי של המבקשים, או כאשר מתעוררים שיקולי צדק ייחודיים, לרבות חשש מפני עיוות דין.

עניינם של המבקשים אינו נמנה עם מקרים אלו.

9. טענות המבקשים נידונו ונדחו לגופן בשתי הערכאות הקודמות, וחרף ניסיון המבקשים לשוות להן כסות עקרונית, הרי שהן ממוקדות בתחולת הפטור על עניינם הפרטי והסככה מהסוג הספציפי שהקימו, בשים לב לקונסטרוקציה שבבסיסה.

בהקשר זה יודגש, כי בית המשפט המחוזי קבע שאף תחת פרשנות רחבה של תקנות הפטור – הסככה שהקימו המבקשים אינה חוסה תחת הפטור, ומשכך אין צורך להידרש בזאת לשאלת טיב פרשנותן של תקנות הפטור.

10. כמו כן, לא מצאתי כי הבקשה מעוררת שיקולי צדק מכל סוג, או חשש לעיוות דין, ואף נדמה שלא נטען לכך.

11. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ' באדר התש"ף (16.3.2020).

ש ו פ ט